

Warszawa, dnia 23 listopada 2006 r.

PREZES

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko
Narodowi Polskiemu

dr hab. Janusz Kurtyka
5P 071-19(3)/06

KANCELARIA SENATU
GABINET MARSZAŁKA SENATU
Dział Prezydialny
wpłynęło dn. 29.11.2006
nr. 947 podpis. *[signature]*

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 30.11.06
nr. 8990 podpis. *[signature]*

Pan

Ryszard Legutko

Wicemarszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Profesorze,

W odpowiedzi na pismo BPS/DSK-043-744/06 z dnia 16 listopada 2006 r. przedstawiam poniższe stanowisko Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

W oświadczeniu skierowanym do Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej oraz p.o. prezydenta miasta stołecznego Warszawy senator Janina Fetlińska zwróciła się o podjęcie działań zmierzających do powstania w Warszawie centrum ofiar nazizmu. Jak podkreśliła senator Janina Fetlińska „centrum mogłoby stać się miejscem nauki patriotyzmu i historii”.

Uprzejmie informuję iż Instytut Pamięci Narodowej prowadzi od swojego powstania w 2000 roku szeroką działalność mającą na celu ukazywanie zbrodni przeciwko narodowi polskiemu w latach 1939-1989. Ważne miejsce wśród działań IPN zajmuje także badanie i popularyzacja wiedzy na temat zbrodni nazistowskich.

W bieżącym roku, wspólnie z Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego, rozpoczęliśmy realizację programu „Straty osobowe i ofiary represji pod okupacją niemiecką”. Celem tego projektu jest stworzenie imiennej bazy danych wszystkich ofiar represji – czego przez 60 powojennych lat nie zrobiono w Polsce. Uczestnikami projektu są wszystkie instytucje posiadające bazy cząstkowe, w tym placówki naukowe i muzealne. Dlatego też wydaje się celowe doprowadzenie tego programu w ciągu kilku lat do końca.

W ramach projektu będą ukazywały się publikacje książkowe. Realizacja przedsięwzięcia wymaga znacznych nakładów finansowych.

Obawiamy się iż powołanie nowej placówki – centrum ofiar nazizmu – pociągnie za sobą spiralę wydatków z budżetu państwa, a tym samym ograniczenie działalności istniejących już obecnie placówek badawczych, archiwalnych i muzealnych.

Chciałbym zwrócić również uwagę iż w Polsce funkcjonuje obecnie znaczna ilość placówek muzealnych, funkcjonujących w miejscach terroru niemieckiego (nazistowskiego) stosowanego zarówno wobec obywateli państwa polskiego, jak również obywateli innych państw przywożonych na teren Polski przez Niemców w celach eksterminacyjnych. Wydaje się celowe wzmocnienie bieżącej działalności istniejących już placówek muzealnych, w tym szczególnie lokalnych, a nie stołecznych czy też wielkomiejskich. Przeniesienie ciężaru badań i upamiętnienia „ofiar nazizmu” do Warszawy może skutkować ograniczeniem działalności już istniejących placówek muzealnych. Muza te, podobnie jak IPN, prowadzą działalność edukacyjną wśród młodzieży, organizują konferencje (także międzynarodowe), publikują wyniki swoich prac.

Wydaje się również iż powołane ostatnio Muzeum Historii Polski może stać się i zapewne się stanie miejscem nauki patriotyzmu i historii.

Instytut Pamięci Narodowej będzie współpracował, co czyni także obecnie, z wszystkimi instytucjami w zakresie badania, dokumentowania i udostępniania społeczeństwu wiedzy o przestępstwach przeciwko narodowi polskiemu w latach 1939-1989. Równocześnie Instytut jako jednostka budżetowa będzie wykonywał decyzje podjęte przez Sejm i władze państwowe.

z powołaniem

PREZES
Instytutu Pamięci Narodowej
dr h.c. Józef Kuryś